

Г. ФИЛИПОВ
ЦАР И МЕТЛАР

chitanka.info

Имало едно време един стар човек, който се прехранвал с правене на метли. Всеки ден ходел в гората и събирал брезови клонки. От тях правел хубави, здрави метли и ги събирал на куп. Когато купчината станела достатъчно голяма, той натоварвал метлите на шейната и ги откарвал в града, за да ги продава.

Един ден, когато пак карал метлите към пазара, срещнал царя, но не знаел, че това е той.

— Искаш ли, човече, да ме закараш с шейната до града? — попитал царят.

— На драго сърце! — отвърнал старецът. — Зад мене все ще намериш някое местенце да седнеш.

Тръгнали. През време на пътуването обаче, царят вземал една по една метлите и ги изхвърлял от шейната, докато се свършили. Добрият метлар нищо не забелязвал. Като стигнали до града, той спрял коня и се обърнал към непознатия, но що да види — няма една метла в шейната!

— Мошеник! — викнал старецът. — Защо изхвърли метлите ми! Знаеш ли, че сега аз и домашните ми ще гладуваме!

— Ако имаш нещо против, дай ме под съд! — рекъл невъзмутимо царят и повече нищо не продумал.

Като стигнали в града, метларят наистина го дал под съд. Със сълзи на очи той разказал на съдиите как взел по пътя непознатия и как той се отблагодарил за любезността му.

Съдиите успокоили метларя и му рекли:

— Не се грижи, старче! Ако той наистина е постъпил така, ние ще се погрижим да ти заплати загубата.

На другия ден метларят и царят се явили пред съда. Царят дал на съдиите сто жълтици да го оправдаят. Те прибрали парите и обявили царя за невинен. Съдиите, както и старецът, не знаели, че този, който ги подкупил е самият цар.

Царят и метларят напуснали съда.

— Няма ли сега да се оплачеш пред някоя по-висша инстанция? — рекъл царят.

— Ще се оплача! — рекъл метларят без колебание и тръгнал към съдиите.

Разказал всичко, а те му рекли:

— Бъди спокоен, старче! Щом непознатият ти е сторил зло, ние ще се погрижим той да ти плати метлите.

На другия ден царят и метларят се явили пред по-висшите съдии. И този път царят ги подкупил, за да го оправдаят. Дори казали на стария метлар, че сам си е виновен и друг път да не качва на шейната си пияни хора. Старецът нямало какво да каже, но решил да се оплаче на най-висшия съдия, но царят подкупил и него.

Висшият съдия осъдил метларя за клевета, вместо да накажат виновния.

Когато излезли от съда царят завел стареца в двореца, дал му една кесия с осемстотин жълтици и му рекъл:

— Иди си сега в къщи, старче, и си купи една голяма лодка с платна. След това оплети три хиляди обувки от брезови клонки — малки и големи — та да има за старо и младо. После натовари обувката на лодката, докарай ги в града и спри при големия мост пред двореца. Аз ще се погрижа да направиш добра търговия. Но помни, че не бива да искаш по-малко от три жълтици за всеки чифт.

Когато приближил празникът Ивановден, царят заповядал да разгласят, че в двореца ще има голямо празненство. Ще бъдат допуснати само тези, които носят обувки от брезови клонки. Такива обувки всеки можел да си купи при моста до двореца.

Старецът бързо разпродад обувките. Много хора си купили, но никой не се пазарял, защото царят бил определил всеки чифт да струва по три жълтици.

Старият метлар се завърнал доволен в къщи и донесъл много пари. Рекъл на жена си:

— Сега ще взема една жена да ти помага в домакинската работа, а аз ще наема един слуга да ми събира клони в гората. После ще си седим спокойно в къщи, аз ще си връзвам лете метлите отвън на пейката, а зиме пред огнището. Ще ги нося на пазара и ще видиш как на стари години ще забогатеем.

— Да, да! — извикала радостно жена му. — Когато отидеш с новата си лодка в града да продаваш метлите, вземи ме със себе си. Искам царя да видя! В началото бях много сърдита, че постъпи толкова лошо с тебе, но сега той изкупи грешката си.

— Да, така е! — рекъл метларят. — Царят нарочно направи това, за да види дали съдиите са честни. И виж, те всички изкривиха

правото за пари, но сега си получиха заслуженото. Царят позорно ги изпъди от страната.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.